EVROPSKA KOMISIJA

Bruselj, 10.6.2011
COM(2011) 342 konč.

POROČILO KOMISIJE SVETU

o oceni napredka pri izterjavi dodatne dajatve, ki jo dolgujejo proizvajalci mleka za obdobja od 1995/1996 do 2001/2002, o katerem je Italija poročala Komisiji in Svetu

(na podlagi člena 3 Odločbe Sveta 2003/530/ES)

POROČILO KOMISIJE SVETU

o oceni napredka pri izterjavi dodatne dajatve, ki jo dolgujejo proizvajalci mleka za obdobja od 1995/1996 do 2001/2002, o katerem je Italija poročala Komisiji in Svetu

(na podlagi člena 3 Odločbe Sveta 2003/530/ES)

Pričujoče ocenjevalno poročilo je Komisija sestavila na podlagi člena 3 Odločbe Sveta št. 2003/530/ES z dne 16. julija 2003 o združljivosti pomoči, ki jo namerava Republika Italija dodeliti svojim proizvajalcem mleka, s skupnim trgom.

Na podlagi člena 1 navedene odločbe pomoč, ki jo je Italijanska republika zagotovila tako, da je Uniji sama izplačala znesek dodatne dajatve na mleko za obdobja od 1995/1996 do 2000/2001, ki so ga dolgovali proizvajalci mleka, in tem proizvajalcem omogočila, da dolg odplačajo v obliki odloženega plačila tekom več let brez obresti, izjemoma velja za združljivo s skupnim trgom pod pogojem, da:

– proizvajalci odplačajo znesek v celoti v enako velikih letnih obrokih in

– obdobje odplačevanja, ki se je začelo 1. januarja 2004, ni daljše od 14 let.

Na podlagi člena 2 Odločbe mora Italija za namen dodelitve pomoči skupno dodatno dajatev za zadevna obdobja prijaviti Evropskemu kmetijskemu usmerjevalnemu in jamstvenemu skladu (EKUJS) in neporavnani dolg v treh enako velikih letnih obrokih odbiti od izdatkov, ki jih je EKUJS financiral za november 2003, november 2004 in november 2005.

Italija je z dopisom z dne 26. avgusta 2003 ustrezno prijavila skupno dodatno dajatev za zadevna obdobja.

Preostali znesek neporavnanega dolga je bil ustrezno odbit od izdatkov, ki jih je EKUJS financiral za november 2003, november 2004 in november 2005.

Člen 3 Odločbe od pristojnih italijanskih organov zahteva, da Svetu in Komisiji vsako leto poročajo o svojem napredku pri izterjavi dolgovanega zneska od proizvajalcev za dodatno dajatev za obdobja od 1995/1996 do 2001/2002.

Italijanske oblasti so svoje šesto poročilo na podlagi te določbe predstavile Komisiji v dopisu agencije AGEA z dne 15. novembra 2010 o plačilu obroka za leto 2009.

Plačilo dajatve v obliki obročnega odplačevanja

Izmed skupno približno 23 200 proizvajalcev, ki zdaj dolgujejo dajatev za sedem obdobij iz Odločbe Sveta, ki pa so od nacionalnih sodišč v pričakovanju pravnomočnih sodb pridobili odredbe o zaustavitvi plačil, se jih je 15 384 odločilo za plačilo v okviru sheme obročnega odplačevanja. Odločitev za plačilo v okviru sheme obročnega odplačevanja je pomenila umik vseh še nerešenih sodnih postopkov. Poleg tega neplačilo katerega koli izmed letnih obrokov pomeni izključitev iz sheme, kar lahko povzroči, da se proizvajalcem zaseže celotni dolgovani znesek skupaj z obračunanimi obrestmi.

Leta 2004, preden je bil plačan prvi obrok, je 15 384 udeleženih proizvajalcev dolgovalo skupaj okoli 345 milijonov EUR, kar je približno ena četrtina skupnega neporavnanega zneska dajatve na ravni proizvajalcev. Zaradi tega se zdi, da se je za shemo odločila večina proizvajalcev, odgovornih za manjše presežke posameznih pošiljk. Po drugi strani pa so se proizvajalci z večjimi posameznimi presežnimi pošiljkami (približno 8000 proizvajalcev, ki jim je za sedem obdobij zaračunana dolgovana dajatev v višini približno 1 milijarde EUR) odločili, da se ne vključijo v shemo obročnega plačevanja. Vendar je treba opozoriti, da so italijanski organi v letu 2009 prejeli približno 58 novih vlog za plačilo v obrokih, kar ustreza približno 1,7 milijona EUR.

Šesti obrok v skupnem znesku 24 501 645,02 milijona EUR naj bi 11 502 proizvajalcev plačalo do 31. decembra 2009. Preverjanja, ki so jih opravili italijanski organi, kažejo, da je 11 354 proizvajalcev v letu 2009 pravočasno plačalo zneske v skupni višini 23 580 227,82 milijona EUR. To pomeni, da je 99 % proizvajalcev pravočasno plačalo 96,2 % dajatev v okviru šestega obroka. Pred tem je bilo pravočasno plačilo prvega, drugega, tretjega, četrtega in petega obroka zabeleženo v obsegu 99,6 %, 97,9 %, 99,5 %, 99,7 % oziroma 96,4 % dolgovanih zneskov. Zbrane dajatve v okviru prvih petih obrokov skupaj znašajo približno 151 milijonov EUR (približno 98 % skupnega dolgovanega zneska).

Čeprav te ravni zagotovo kažejo zavezanost udeleženih proizvajalcev izpolnjevanju njihovih obveznosti, Komisija meni, da je nadaljnje spremljanje primerov, pri katerih plačilo ni bilo zabeleženo v določenem roku, glavni kazalnik stopnje zavezanosti organov zagotavljanju ustreznega spoštovanja pogojev režima in končno tudi popolnemu pobiranju zneska dolgovane dajatve.

V zvezi s šestim obrokom plačila še niso bila ugotovljena za preostalih 148 proizvajalcev v vrednosti 921 417,20 EUR.

Za peto obdobje odplačevanja obrokov 166 proizvajalcev do konca leta 2008 ni izvedlo plačil, kar ustreza 908 072,62 EUR. V skladu z informacijami, prejetimi od italijanskih organov, so osrednji organi o vseh teh primerih obvestili ustrezne regionalne organe, da bi izterjali plačilo celotnega dolgovanega zneska z obrestno mero izven sheme obročnega odplačevanja.

Pozneje se je izkazalo, da od 166 proizvajalcev, za katere se je prvotno menilo, da niso plačali, dejansko ni plačalo samo 54 proizvajalcev. Posledica je bila razveljavitev možnosti za te proizvajalce, da plačajo v obrokih, in sprožitev postopkov za prisilno izterjavo.

Dolgovana dajatev za obdobja od 1995/1996 do 2001/2002, ki ni vključena v shemo obročnega odplačevanja

Navedeno je bilo, da je stopnja vključenosti v shemo obročnega odplačevanja glede na znesek vključene dajatve razmeroma nizka. Približno tri četrtine vseh neporavnanih zneskov neplačanih dajatev za zadevno obdobje ni vključenih v shemo obročnega odplačevanja. Shema za leto 2003 ne zajema dajatve v višini 767 milijonov EUR in približno 91 % tega zneska, tj. okoli 701 milijonov EUR, se namesto tega izpodbija na italijanskih sodiščih.

V prejšnjih ocenjevalnih poročilih, ki so bila predložena Svetu, je Komisija izrazila stališče, da morajo letna poročila Italije posebej obravnavati sodne postopke, ki se nanašajo na sedem zadevnih obdobij, in navajati podrobnosti, ki potrjujejo plačilo s strani proizvajalcev, ki v sodnih postopkih niso bili uspešni. Brez teh navedb Komisija ne more pravilno spremljati

napredka pri pobiranju tistega dela dajatve, ki ni bil vključen v shemo obročnega odplačevanja.

Vendar za razliko od poročila Italije o četrtem obroku poročili o petem in aktualnem šestem obroku ne vsebujeta nobenih informacij o teh sodnih postopkih.

Kljub temu nekatere dodatne informacije, prejete od italijanskih organov na zahtevo Komisije, kažejo, da je bila italijanska uprava uspešna v zadevah, katerih vrednost ustreza približno 13 milijonom EUR. Dejansko pobiranje teh zneskov ustreza 6,8 milijona EUR. Informacije, prejete v maju 2010, tudi kažejo, da se na italijanskih sodiščih še vedno izpodbija približno 580 milijonov EUR. Italija je aprila 2009 sprejela zakon, ki določa sistem povračila dolgovanih dajatev z obrestno mero, ki je enaka referenčni meri Unije in zvišana za nekaj odstotnih točk. Julija 2010 je bil na podlagi tega zakona sprejet prenos dolgovanih zneskov. Predvideno je bilo, da bo ta prenos odobren v okviru ureditve „de minimis“.

Komisija močno obžaluje počasen napredek pri pobiranju tistega dela dajatve, ki ni bil vključen v shemo obročnega odplačevanja, in nezadostno raven informacij, predloženih s strani italijanskih organov. Počasen napredek je povezan z dolgotrajnostjo sodnih postopkov in nato dolgotrajnostjo izterjave zneskov, za katere so se sodni postopki že končali (italijansko poročilo o petem obroku ne vsebuje nobenih informacij o izterjavi, vendar prejšnje informacije, predložene na zahtevo Komisije, kažejo, da je bilo po uspešnih sodnih postopkih do leta 2010 izterjanih le približno 6,8 milijona EUR). Poleg tega številke, ki predstavljajo pobiranje dajatve, ki dejansko nikoli ni bila izpodbijana in jo je torej mogoče nemudoma izterjati, odražajo pomanjkljivost v sedanjem postopku pobiranja (približno 18 milijonov EUR od 66 milijonov EUR, ki niso bili nikoli izpodbijani, še vedno ni bilo izterjanih).

Komisija nenehno podrobno spremlja postopek izterjave v Italiji, zlasti pobiranje dajatve, ki ni vključena v shemo obročnega odplačevanja. Službe Komisije so italijanskim organom ob več priložnostih predstavile svoje ugotovitve (vključno z negativnimi pripombami) in zahtevale podrobne informacije o različnih vidikih izterjave dajatve na mleko.

Sklep

Komisija meni, da napredek italijanskih organov pri izterjavi dolgovanega zneska od proizvajalcev, ki so se odločili za shemo obročnega odplačevanja, ki jo je odobril Svet leta 2003 za obdobja od 1995/1996 do 2001/2002, dokazuje, da je upravljanje sheme ustrezno. Vendar Komisija obžaluje, da zaradi manjkajoče navedbe zneskov, dejansko pobranih od udeleženih proizvajalcev, ki niso plačali obrokov in so bili zato izključeni iz nadaljnje udeležbe, ne more oceniti prizadevnosti ali napredka pri pobiranju pripadajoče dajatve. Komisija meni, da je nujno, da prihodnja poročila italijanskih organov vsebujejo dovolj podrobne informacije o tem pobiranju.

Glede zneskov dajatve, ki niso bili vključeni v shemo obročnega odplačevanja in glede katerih na italijanskih sodiščih še potekajo sodni postopki, je Komisija v ocenjevalnem poročilu Svetu leta 2010 že izrazila svoje nezadovoljstvo nad skrajno počasnim napredkom pri izterjavi dajatev na mlečne kvote, in je menila, da je izterjavo dajatev, ki poteka na ta način, treba znatno izboljšati. Vendar številke kažejo, da ni zaznati nobenega pomembnejšega novega napredka, in učinkovitost prava EU v tem primeru, s tako velikim zneskom dajatev neporavnanih v tako dolgem časovnem obdobju, še zdaleč ni dosežena.

Komisija pričakuje, da bodo prihodnja letna poročila dokumentirala razvoj sodnih postopkov za obdobja od 1995/1996 do 2001/2002 in izvršitev dokončnih sodb, ki bodo potrdile dolgovano dajatev.